

In de internet consultatie van 25 oktober 2016; genaamd besluit toegankelijkheid voor mensen met een handicap of chronisch ziekte, mis ik de volgende zaken.

- **Toegankelijkheidseisen.** Er bestaat in Nederland een prima toegankelijkheidskeurmerk ITS, ik zie de ITS-normeringen nergens genoemd. Ook zie ik het boek geboden toegang nergens terug met de verdere uitbouw van toegankelijkheidseisen. In de internet consultatie wordt gerefereerd aan het bouwbesluit van 2012. Het bouwbesluit 2012 gaat op in de nu in wording zijnde omgevingswet, waar ook niet of nauwelijks toegankelijkheidseisen in opgenomen zijn. Zonder normeringen, kun je niets testen.
- **Algemene toegankelijkheid versus toegankelijkheid als norm.** Onder algemene toegankelijk versta ik het opritje bij de kapper, bakker, café. En winkeliers en uitbaters die geen uitstallingen meer plaatsen op de geleide lijnen voor blinden en slechtzienden. Maar toegankelijkheid is natuurlijk veel meer dan dat, toegankelijkheid gaat ook over sociale toegankelijkheid. Zoals; **Kan ik bij een bepaalde werkgever aan het werk. Kan ik een huis krijgen wat aanpasbaar gebouwd is. Als ik met mijn vrienden wat ga drinken cq eten, kan ik dan ook naar het toilet.** Beeldvormingscampagnes zoals voorlichting aan burgers & bedrijven is ook een vorm van toegankelijkheid. Wat burgers en bedrijven niet weten kunnen ze immers ook niet uitvoeren. **Deze internet consultatie gaat niet over Toegankelijkheid als Norm, maar probeert mensen met een handicap of chronische ziekte, “een beetje toegankelijke maatschappij” aan te smeren.** Een beetje toegankelijkheid bestaat natuurlijk niet.
- **Smeken om mee te mogen doen.** Jaren lang hebben mensen met een handicap moeten smeken om mee te mogen doen. “Kapper, “kunt u een opritje voor de deur leggen, zodat ik bij u mijn haar kan laten knippen?” is er maar 1 voorbeeld van. Met het ratificeren van het VN-verdrag inzake mensen met een beperking op 14 juli heeft de Nederlandse regering zich verplicht

tot adequate regelingen treffen, om de ongelijkheidspositie van mensen met een beperking en chronische ziekte op te heffen. Mijns inziens voldoet u met dit voorstel hier niet aan. De centrale overheid heeft als taak, participatie mogelijk te maken, hiervoor zijn duidelijke richtlijnen nodig. Deze zijn in geen velden of wegen te bekennen.

- **Monitoren**

Zou het niet andersom moeten zijn. De Centrale Overheid stelt aanvullende eisen op die straks ook terug te vinden zijn in de omgevingswet, die het bouwbesluit uit 2012 vervangt. En wij ervaringsdeskundige consultants en vertegenwoordigers in de vorm van organisaties voor mensen met een handicap blijven monitoren en trekken aan de bel, bij de Centrale Overheid, als het bedrijfsleven er een handje mee licht?

- **Welke voorzieningen?** U stelt dat niet nagegaan kan worden welke voorzieningen getroffen zouden moeten worden, daarom kunt u geen inschatting maken van de kosten en de maatschappelijke effecten van onderhavig besluit. Persoonlijk heb ik nog nooit zulke kul gehoord. Natuurlijk is het al jaren duidelijk welke en waar er voorzieningen getroffen moeten worden. Deze kennis is bij organisaties als Ieder(in) en de NPF-plus alle ervaringsdeskundige consultants gewoon paraat. **Waar het werkelijk om gaat is dat de centrale overheid vindt dat het niets mag kosten. Het boek geboden toegang is overigens een prima leidraad**

